

Kreditforeningerne ville ganske sikkert, ligesom de allerede nu have bethdelige Ublaar — som saat 427 Mill. Kr. eller derover — faa deres Ublaansmasse til at vokse i en ikke ringe Grad. Jeg gad vide, hvorledes egentlig den Bestemmelse vil virke over for Kreditforeningerne, om de ville være tynderlig glade ved den. Hvem skal betale Renten? Det skulle Kreditforeningerne — jeg har ved et privat Spørgsmaal sikret mig, at det ærede Medlem er enigt med mig i, at det er Kreditforeningerne, der skulle betale den. Men den virkelige Kreditor er ikke Kreditforeningerne, det er Obligationsejerne. Selv om man nu kunde finde en Form for Bestatningen af Obligationsejerne, vil det ikke være videre heldigt, hvorledes man saa ordner det; jeg vil her blot nævne, at saa vil det Onske, som saa ofte her er kommet frem om, at Kreditforeningernes Obligationer skulde gaa til Udlandet, meget vanskelig kunne hyldestgøres. Altsaa maa jeg antage, at Kreditforeningerne skulle betale kommunale Bidrag af disse 427 Millioner, men hvem skal bære dem, naar Kreditforeningerne skulle udrede Bidragene, og de ikke kunne faa dem hos Obligationsejerne? Jeg ser ikke rettere, end at Kreditforeningerne maa lægge det over paa Laantagerne, og at de altsaa maa forstærke deres Amortisations- og Administrationsfond saa meget, at disse Fonds blive i Stand til at udrede Kommuneafgifterne. Men i saa Tilfælde kan jeg ikke se, at de, som have taget Kreditforeningslaan — og det er jo Laan, som man gerne vil favorisere — egentlig have nogen Glæde af disse Bestemmelser. Jeg tror i det hele taget ikke, at Ejerne af Ejendommene ville faa Glæde af dem, thi jeg tror ikke, at Kapitalen lader sig kommandere paa denne Maade. Det følger af sig selv, at Indtægterne af Kapitalen skulle bestattes og bestattes der, hvor vedkommende bor, men jeg tror ikke, at en mellemkommunal Ordning, hvormed man paalægger Kapitalen Udredelsen af Kommuneafgiften, lader sig ordne paa denne Maade, og jeg tror, det vilde være meget uheldigt og noget letfindigt, om man afflaffede Hartkornskatten i den Tro, at man gennem Prioritetshaberne skulde faa Vederlag derfor. Der er et meget stort Skattegrundlag, der er opgravet, det erkender jeg, men jeg tror ikke, at man kan faa fat i det; for en meget væsentlig Institution, nemlig Kreditforeningsinstitutionen, indser jeg ikke, at det paa nogen Maade lader sig gøre med Held. Jeg indbrømmer, at Lovgiften er i Orden, og at det er et meget vel udarbejdet Forslag, samt at det ærede Medlem har taget Konsekvensen deraf fuldt ud, men i

faktisk Henseende tror jeg ikke, at Lovforslaget er heldigt, og det er jo formodentlig ogsaa det, som har gjort, at det ikke har vist sig saa meget tiltrækkende hidtil for ærede Medlemmer her i Salen. Jeg skulde tro, at man uden nogen indgaaende Analyse, blot ved et simpelt praktisk Skøn, vil komme til det Resultat, at dette næppe lader sig gøre. Kunde det virkelig gennem Forslaget lykkes for dem, der skulde Prioriteterne, at faa en Del af deres Kommuneafgifter vælket over paa dem, der eje Prioriteterne, vilde det være en Herlighed, som vistnok ikke ret mange vilde vise fra sig; men jeg tror ikke, selv om Udgiften dertil her er aabnet, at det lader sig gøre, og derfor tillader jeg mig at fraraade det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds.

Der er forskellige Forslag tilbage af nogen Betydning. Vædringsforslaget under Nr. 36 behøver jeg ikke at udtale mig om. Vædringsforslaget under Nr. 37, som angaar en nærmere Begrænsning og Regnering med Hensyn til Kommunernes Ret til at lægge Formue- og Lejlighedslikning, kan jeg tiltræde; Vædringsforslaget under Nr. 38 ligeledes. Vædringsforslaget under Nr. 39 har jeg ikke noget at erindre imod. Af Vædringsforslagene Nr. 40 og 41 angaar det ene en Bestemmelse med Hensyn til Lovens Strafftræden, og det andet gaar ud paa, at der skal gives en ny Lov med Hensyn til Ordningen af Forholdet mellem Kjøbenhavns, Frederiksbergs og Gentofte Kommuner. Om man vil sætte en Revisionsbestemmelse ind i Lovforslaget, skal jeg ganske henstille; det er mig ikke af nogen videre Betydning, men hvad Vædringsforslaget Nr. 41 angaar om denne Lov, der skulde behøves, tror jeg ikke, man bør fastholde det Forslag; jeg tror det vil vise sig ikke at være nødvendigt, hvis Lovforslaget bliver formet saaledes, som jeg nu mener, der er Udstig til. — Jeg har endnu tilbage at udtale mig om et Vædringsforslag under Nr. 43, der er stillet af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (W. Dinesen), og som blev ubørligt motiveret af det ærede Medlem. Jeg miskenker ingenlunde, at der ligger en rigtig Tanke til Grund for det ærede Medlems Forslag. Det er jo ganske sikkert, at paa Landet findes der nu mange Bygninger, til hvilke der ikke hører Hartkorn eller intet Hartkorn af Betydning, og som volder Kommunerne megen Ulempe, megen Nøje og mange Udgifter, jeg indbrømmer ogsaa, at det kunde være ønskeligt at faa dem ind under Bestatning. Det agtes jo til Dels gennemført ved dette Lovforslag, om end paa en anden Maade, og jeg vilde